

۱- کدام گزینه متن زیر را نامناسب کامل می‌نماید؟

« در یاخته‌های زنده انواعی از رنا (RNA) به دنبال فرایندی پیوسته ساخته می‌شوند، آنزیم‌های ویژه‌ای عمل رونویسی را از بخشی از یک رشته دنا (DNA) تسهیل می‌کنند. در پروکاریوت‌ها یک نوع رنابسپاراز وظیفه ساخت انواع رنا را برعهده دارد و در یوکاریوت‌ها، انواعی از رنابسپاراز، ساخت رناهای مختلف را انجام می‌دهند، با توجه به مطالب فوق در مرحله رونویسی استرپتوکوکوس نومونیا، »

- ۱) پایان - برخلاف مرحله آغاز، پیوند گسسته شده بین بازهای آلی دو رشته الگو و غیرالگوی DNA، دوباره ایجاد می‌شود.
- ۲) آغاز - همانند مرحله طویل شدن، آنزیم رونویسی‌کننده، نوکلئوتید یا نوکلئوتیدهای مناسب را در مقابل رشته الگو قرار می‌دهد.
- ۳) پایان - برخلاف مرحله آغاز، آنزیم از مولکول دنا و رنا تازه ساخته‌شده جدا و دو رشته الگو و رمزگذار دنا به هم متصل می‌شوند.
- ۴) آغاز - همانند مرحله پایان، رنابسپاراز به منظور شروع یا اتمام فعالیت خود توالی‌های ویژه‌ای (راهانداز) در دنا را رونویسی می‌کند.

۱- پاسخ: گزینه (۴)

ترجمه صورت سوال، مراحل رونویسی است.

رونویسی: ساخته شدن مولکول رنا از روی **بخشی از یک رشته دنا (فقط یکی از رشته‌های ژن = رشته الگو)** **اساس** رونویسی شبیه همانندسازی است. در این فرایند نیز با توجه به نوکلئوتیدهای رشته دنا، نوکلئوتیدهای مکمل در زنجیره رنا قرار می‌گیرند و به هم متصل می‌شوند. **برخلاف همانندسازی که در هر چرخه یاخته‌ای یک بار انجام می‌شود، رونویسی یک ژن می‌تواند در هر چرخه بارها انجام شود و چندین رشته رنا ساخته شود.**

نکته: همانندسازی دنا می‌تواند در هر مرحله از زندگی جاندار رخ دهد.

نکته: همانندسازی پلازمید در باکتری در هر مرحله از زندگی جاندار می‌تواند رخ دهد.

یادتون باشه بچه‌ها اگر طراح از تفاوت‌های رونویسی و همانندسازی در یاخته‌های یوکاریوتی بپرسه، موارد زیر رو باید بلد باشیم:

- ۱) **در همانندسازی:** هر دو رشته‌ی DNA به عنوان الگو - **در رونویسی:** فقط یکی از دو رشته‌ی (ژن) الگو
- ۲) **در همانندسازی:** فعالیت آنزیم DNA پلی‌مراز و هلیکاز و آنزیم‌های دیگر - **در رونویسی:** آنزیم RNA پلی‌مراز
- ۲) **در همانندسازی:** پیش ماده دنا و فرآورده مولکول دنا - **در رونویسی:** پیش ماده دنا ولی فرآورده رنا
- ۴) **در همانندسازی:** شکسته شدن پیوند هیدروژنی (هلیکاز) و ایجاد پیوند فسفودی‌استر (رنابسپاراز) و شکستن پیوند فسفودی‌استر (رنابسپاراز) - **در رونویسی:** شکسته شدن پیوند هیدروژنی (رنابسپاراز) و ایجاد پیوند فسفودی‌استر (رنابسپاراز) و شکستن پیوند فسفودی‌استر نداریم. محمد شاکری
- ۵) **در همانندسازی:** نوکلئوتید مورد استفاده دئوکسی ریبونوکلئوتید (A - T - C - G) - **در رونویسی:** نوکلئوتید مورد استفاده ریبونوکلئوتید (A - U - C - G)
- ۶) **بعد از همانندسازی،** دو رشته الگو با یکدیگر پیوند هیدروژنی تشکیل نمی‌دهند ولی **بعد از رونویسی** رشته‌ی الگو با رشته‌ی غیرالگو (رمزگذار)، پیوند هیدروژنی تشکیل می‌دهد.

خب تا اینجا رو داشته باشید، حالا بریم سراغ مراحل رونویسی که شامل سه مرحله آغاز و طویل شدن و پایان است

یادآوری: در پروکاریوت‌ها **یک نوع** رنابسپاراز وظیفه ساخت **انواع** رنا را برعهده دارد و در یوکاریوت‌ها، **انواعی** از رنابسپاراز، ساخت رناهای مختلف را انجام می‌دهند (آنزیم رنابسپاراز نوع ۱ = رونویسی از ژن rRNA، آنزیم رنابسپاراز نوع ۲ = رونویسی از ژن‌های رمزکننده پلی‌پپتید، آنزیم رنابسپاراز نوع ۳ = رونویسی از ژن tRNA)

مرحله آغاز: در این مرحله، رنابسپاراز به مولکول دنا متصل می‌شود و دو رشته آن را از هم باز می‌کند. (شکستن پیوند هیدروژنی). برای اینکه رونویسی ژن از محل صحیح خود شروع گردد، توالی‌های نوکلئوتیدی ویژه‌ای در دنا به نام راهانداز توسط رنابسپاراز شناسایی می‌شود. **نکته خیلی مهم:** راه انداز رونویسی نمی‌شود ولی موجب می‌شود رنابسپاراز اولین نوکلئوتید مناسب را به طور دقیق پیدا و رونویسی را از آنجا آغاز کند.

نکته: در مرحله آغاز رونویسی، بخش کوچکی از مولکول دنا باز و زنجیره کوتاهی از رنا ساخته می‌شود.

توجه: پس در مرحله آغاز رونویسی ← شکستن پیوند هیدروژنی، ایجاد پیوند فسفودی‌استر و ایجاد بخش کوچکی از مولکول رنا (حاوی رونوشت جایگاه آغاز رونویسی)، مصرف ریبونوکلئوتید سه فسفات و آزاد شدن فسفات رو داریم.

تذکره: آنزیم رنابسپاراز با توجه به نوع نوکلئوتید رشته الگوی دنا، نوکلئوتید مکمل را در برابر آن قرار می‌دهد (ابتدا تشکیل پیوند هیدروژنی) و سپس این نوکلئوتید را به نوکلئوتید قبلی رشته رنا متصل (سپس تشکیل پیوند فسفودی‌استر = مصرف انرژی و تولید آب) می‌کند. در رونویسی، نوکلئوتید **یوراسیل** دار رنا به عنوان مکمل در برابر نوکلئوتید **آدنین** دار دنا قرار می‌گیرد.

مرحله طولیل شدن : ادامه تولید RNA توسط RNA پلیمرز – طولیل تر شدن RNA در حال ساخت (ساخت پیوند فسفودی استر) – طی پیش روی RNA پلیمرز دو رشته دنا در جلوی آن باز (شکستن پیوند هیدروژنی) و در چندین نوکلئوتید عقب تر ، رازا دنا جدا می شود (شکستن پیوند هیدروژنی) و دو رشته دنا مجددا به هم می پیوندند. (تشکیل پیوند هیدروژنی)

نکته: در مرحله طویل شدن مانند آغاز رونویسی، (مصرف نوکلئوتید آزاد سه فسفات، تشکیل پیوند فسفودی استر به همراه آب، افزایش فسفات آزاد) رخ می‌دهد.

نکته: در مرحله طویل شدن (طول رنای در حال ساخت روبه افزایش، RNA پلیمراز در حال دور شدن از راه‌انداز و جایگاه آغاز رونویسی، RNA پلیمراز در حال نزدیک شدن به جایگاه پایان رونویسی) رخ می‌دهد.

مرحله پایان رونویسی: جایگاه پایان رونویسی (توالی‌های ویژه از دنا) موجب پایان رونویسی توسط RNA پلیمرز شده - در این توالی‌ها آنزیم RNA پلیمرز از مولکول دنا و رنای تازه ساخت جدا و دو رشته دنا به هم وصل می‌شوند.

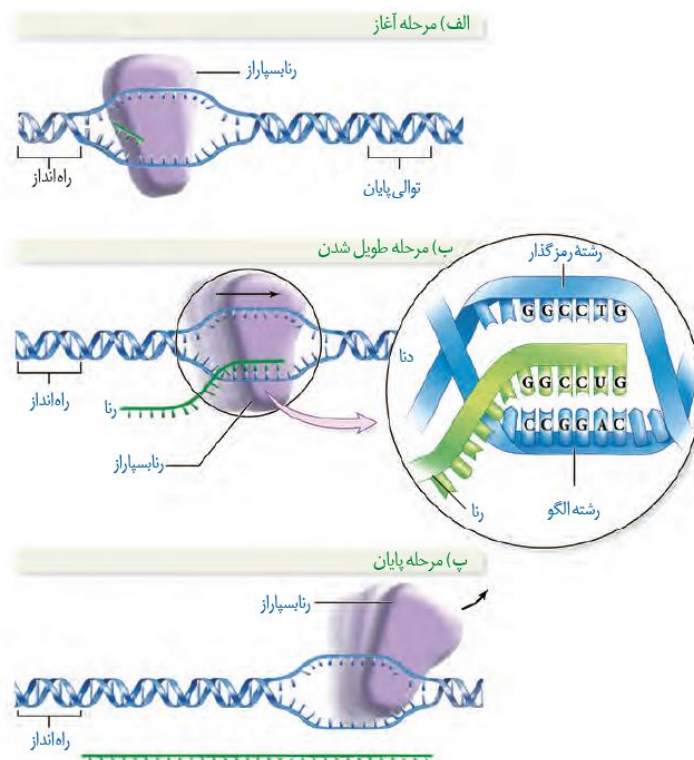
گزینه (۱): در مرحله ادامه رونویسی: همچنان که مولکول رنابسپاراز بر روی ژن پیش می‌رود، دو رشته دنا در جلوی آن باز و در چندین نوکلئوتید عقب‌تر، رنا از دنا جدا می‌شود و دو رشته دنا مجدداً به هم می‌پیوندند همچنین در مرحله پایان رونویسی: آنزیم از مولکول دنا و رنای تازه ساخت جدا و دو رشته الگو و رمزگذار دنا به هم متصل می‌شوند.

پس در هر دو مرحله پایان و طولیل شدن (برخلاف مرحله آغاز)، پیوندگسسته شده بین بازهای آلی دورشته‌ی الگو و غیرالگوی DNA، دوباره ایجاد می‌شود. گزینه (۲) : در مرحله آغاز و طولیل شدن، ساخته شدن رنا از روی رشته الگو صورت می‌گیرد، پس، آنزیم رونویسی کننده، نوکلئوتید یا نوکلئوتیدهای مناسب را در مقابل رشته الگو قرار می‌دهد (تشکیل پیوند هیدروژنی) و در ادامه پیوند فسفودی استر تشکیل می‌دهد.

گزینه (۳): در بالاتر گفتیم که در مرحله پایان (برخلاف مرحله آغاز) آنزیم از مولکول دنا و رنای تازه ساخت جدا و دو رشته الگو و رمزگذار دنا به هم متصل می‌شوند. سایت لیموترش دات کام

گزینه (۴): در مرحله آغاز، رنابسپاراز برای فعالیت خود به توالی وبژه‌ای به نام راه‌انداز متصل می‌شود، **خیلییی مهممه که توی دام نیفتیددد** راه‌انداز رونویسی همیشه، پس در رنای حاصل از رونویسی هرگز رونوشت راه‌انداز (رونوشت قبل از جایگاه آغاز رونویسی ، رونوشت بعد از جایگاه پایان رونویسی) دیده نمیشه!!

تکر: در مرحله پایان، در دنا توالی‌های ویژه‌ای وجود دارد که موجب پایان رونویسی توسط آنزیم رنابسپاراز می‌شوند.

۲- چند مورد متن زیر را صحیح کامل می کند؟

« در ترجمه (تبدیل زبان نوکلئیک اسیدی رنا به زبان پلی پپتیدی) براساس رمزه (کدون) های رنای پیک، پلی پپتید خاصی ساخته می شود. مواد اولیه مصرفی در ترجمه، آمینواسیدها هستند. رناتن ها و رناهای ناقل از دیگر عوامل لازم در ترجمه هستند. انرژی لازم برای تهیه پلی پپتید هم از مولکول های پر انرژی مانند ATP به دست می آید. با توجه به مطالب فوق در فرآیند ترجمه ژن گلوکاگون (نوعی پروتئین تک رشته ای) در یاخته های جزایر لانگرهانس انسان، بلافاصله پس از به طور حتم »

الف - برقراری اولین پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها - tRNA مربوط به رمزه دوم، وارد جایگاه A می شود.

ب - جابه جایی ریبوزوم بر روی mRNA - tRNA بدون آمینواسید در جایگاه E ریبوزوم قرار می گیرد.

ج - کامل شدن ساختار ریبوزوم برای ترجمه - tRNA آغازگر با کدون آغاز، رابطه ای مکملی برقرار می کند.

د - خروج tRNA موجود در جایگاه P از ریبوزوم - جایگاه A پذیرای tRNA حامل آمینواسید می گردد.

ه - استقرار عامل پایان ترجمه بر روی mRNA - tRNA حامل رشته پلی پپتیدی به جایگاه P منتقل می شود.

و - قرارگیری tRNA حامل بیش از یک آمینواسید در جایگاه P - پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها در جایگاه A برقرار می شود.

ز - اشغال جایگاه A ریبوزوم با عوامل آزادکننده - ابتدا جدا شدن زیرواحدهای ریبوزوم از هم و آزاد شدن mRNA رخ می دهد.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

۲- پاسخ: گزینه (۱)

منظور از صورت سوال، مراحل ترجمه است.

ترجمه دارای سه مرحله پیوسته است که در ادامه باهم بررسی می کنیم بچه ها :

آغاز ترجمه : ابتدا بخش هایی (نهپه بخشی - نهپه یک بخش) از رنای پیک، زیر واحد کوچک رناتن را به سوی **رمزه آغاز**، هدایت می کنند ← در این محل رنای ناقلی که **مکمل رمزه آغاز (AUG)** است به آن متصل می شود (تشکیل پیوند هیدروژنی) ← با افزوده شدن زیر واحد بزرگ رناتن به این مجموعه، ساختار رناتن کامل می شود.

توجه : ترتیب وقوع مراحل فوق بسیار مهم است.

نکته : در مرحله آغاز، جایگاه P در رناتن، محل قرارگیری رنای ناقل دارای آمینواسید است. این جایگاه در ابتدا توسط رنای ناقل متیونین اشغال می شود.

تذکر : رنای ناقل آغازگر و اولین آمینواسید (ابتدا مستقیماً) به جایگاه P ریبوزوم وارد می شود (**برخلاف تمام رناهای ناقل بعد از خود**)

توجه : در مرحله آغاز فقط جایگاه P پر می شود و جایگاه های A و E خالی می مانند و هیچ tRNA ای وارد آن ها نمی شود.

چند نکته درباره مرحله آغاز : عدم جابه جایی ریبوزوم در طول mRNA + عدم شکستن پیوند بین آمینواسید و tRNA + عدم تشکیل پیوند پپتیدی + عدم ورود tRNA به جایگاه A ریبوزوم + عدم ورود و خروج tRNA به جایگاه E ریبوزوم

طولیل شدن ترجمه : ابتدا با ورود **دومین** رنای ناقل (مناسب و صحیح) به جایگاه A ریبوزوم و تشکیل پیوند بین کدون و آنتی کدون در این جایگاه، مرحله طولیل شدن آغاز می شود.

نکته خیلی مهم : ممکن است رناهای ناقل مختلفی وارد جایگاه A رناتن شوند ولی فقط رنایی که مکمل رمزه (کدون) جایگاه A است، استقرار پیدا می کند، در غیر این صورت جایگاه را ترک می کند.

در ادامه پس از ورود دومین رنای ناقل به جایگاه A ریبوزوم، آمینواسید جایگاه P از رنای ناقل خود جدا می شود (هیدرولیز پیوند بین نوکلئوتید و آمینواسید = مصرف آب) و با آمینواسید جایگاه A پیوند پپتیدی (سنتز آبدهی) برقرار می کند. پس از آن **رناتن به اندازه یک رمزه به سوی رمزه پایان پیش می رود.**

پس از جابه جایی ریبوزوم بر روی رنای پیک به اندازه یک کدون، در این موقع رنای ناقل که حامل پپتید (نهپه رشته پلی پپتیدی) در حال ساخت است در جایگاه P قرار می گیرد و جایگاه A خالی می شود تا پذیرای رنای ناقل بعدی باشد. رنای ناقل بدون آمینواسید نیز در جایگاه E قرار می گیرد و سپس از این جایگاه خارج می شود. (شکستن پیوند هیدروژنی بین کدون و آنتی کدون)

نکته : بعد از ورود اولین آمینواسید به جایگاه A ریبوزوم، اولین پیوند پپتیدی در جایگاه A تشکیل شده و سپس اولین جابه جایی رخ می دهد. (تا اینجا پپتید (نه پلی پپتید) ساخته شده است). در ادامه حین جابه جایی اولین tRNA (آغازگر) وارد جایگاه E شده و سپس ریبوزوم را ترک می کند.

نکته : بعد از ورود دومین آمینواسید به جایگاه A ریبوزوم، دومین پیوند پپتیدی در جایگاه A تشکیل شده و سپس دومین جابه جایی رخ می دهد. (تا اینجا تری پپتید (نه پلی پپتید) ساخته شده است). در ادامه حین جابه جایی دومین tRNA (متصل به پپتید) وارد جایگاه P می شود و اولین tRNA (آغازگر) وارد جایگاه E

نکته : در مرحله طولیل شدن حین وقوع اولین جابه جایی، دومین tRNA (متصل به پپتید) وارد جایگاه P می شود و اولین tRNA (آغازگر) وارد جایگاه E می گردد.

نکته: در مرحله طویل شدن حین وقوع دومین جابه‌جایی، سومین tRNA (متصل به تری‌پتید) وارد جایگاه P می‌شود، دومین tRNA (بدون آمینواسید) وارد جایگاه E می‌گردد.

نکته: در مرحله طویل شدن در جایگاه A (تشکیل پیوند هیدروژنی + تشکیل پیوند پپتیدی)، در جایگاه P (هیدرولیز پیوند بین آمینواسید و tRNA + مصرف شدن آب)، در جایگاه E (شکستن پیوند هیدروژنی + خروج tRNA بدون آمینواسید) رخ می‌دهد.

نکته: در فرایند ترجمه اولین آمینواسید (در مرحله آغاز) مستقیماً وارد جایگاه P ریبوزوم می‌شود، اما دومین آمینواسید (در مرحله طویل شدن) وارد جایگاه A ریبوزوم می‌شود.

مرحله پایان: ابتدا با ورود یکی از رمزه‌های پایان ترجمه (کدون‌های پایان شامل UAA، UGA و UAG) در جایگاه A، چون رنای ناقل مکمل آن وجود ندارد، این جایگاه توسط پروتئین‌هایی (نه‌هه پروتئینی) به نام عوامل آزادکننده اشغال می‌شود. (عدم تشکیل پیوند هیدروژنی در جایگاه A عوامل آزادکننده باعث جدا شدن پلی‌پپتید از آخرین رنای ناقل، همچنین باعث جدا شدن زیرواحدهای رناتن از هم و آزاد شدن رنای پیک می‌شوند.

نکته: tRNA آغازگر وارد جایگاه P و E می‌شود، اما هیچگاه وارد جایگاه A ریبوزوم نمی‌شود.

نکته: آخرین tRNA وارد جایگاه A و P می‌شود، اما هیچگاه وارد جایگاه E ریبوزوم نمی‌شود.

نکته: فرایند ترجمه، رونویسی و میتوز، پیوسته هستند.

نکته بسیار مهم: اولین آمینواسید (توسط tRNA آغازگر) که وارد ریبوزوم می‌شود، از بخش کربوکسیلی خود به بخش آمینی آمینواسید دوم متصل می‌شود. پس در ابتدای یک زنجیره پلی‌پپتیدی اولین آمینواسید متیونین بوده که بخش آمینی آزاد دارد اما آخرین آمینواسید بخش کربوکسیلی آزاد دارد.

به عنوان جمع‌بندی توی ذهن‌تون داشته باشید:

هر یابگه‌ای که در آن پیوند بین کدون و آنتی‌کدون تشکیل می‌شود (تشکیل پیوند هیدروژنی - رابطه مکملی بین بازهای آلی) یا رنای ناقل به آن وارد می‌شود: **جایگاه P در**

مرحله آغاز و جایگاه A در مرحله طویل شدن

هر یابگه‌ای که در آن پیوند بین کدون و آنتی‌کدون شکسته می‌شود (شکسته شدن پیوند هیدروژنی) یا رنای ناقل از آن خارج می‌شود: **جایگاه E در مرحله طویل شدن و**

جایگاه P در مرحله پایان

الف - نادرست: برقراری اولین پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها در مرحله طویل شدن و در جایگاه A و توسط آنزیم rRNA صورت می‌گیرد، پس از تشکیل پیوند پپتیدی، جابه‌جایی ریبوزوم بر روی mRNA رخ می‌دهد. در حین جابه‌جایی دومین tRNA (متصل به پپتید) وارد جایگاه P می‌شود.

ب - درست: پس از جابه‌جایی ریبوزوم بر روی mRNA، tRNA بدون آمینواسید در جایگاه E ریبوزوم قرار می‌گیرد و سپس از این جایگاه خارج می‌شود. **نکته:** یادتون باشه جابه‌جایی ریبوزوم بر روی mRNA در مرحله طویل شدن ترجمه رخ می‌دهد.

ج - نادرست: کامل شدن ساختار ریبوزوم برای ترجمه در انتهای مرحله آغاز رخ می‌دهد، این دام خیلیدی مهم یادتون بمونه که قبل از کامل شدن ساختار ریبوزوم، tRNA آغازگر با کدون آغاز، رابطه مکملی برقرار می‌کند.

د - نادرست: خروج tRNA موجود در جایگاه P از ریبوزوم فقط در مرحله پایان ترجمه صورت می‌گیرد، همه رنای‌های ناقل به‌جز آخرین رنای ناقل، از جایگاه E ریبوزوم خارج می‌شوند، یادتون بمونه بچه‌ها که پس از خروج آخرین رنای ناقل، جایگاه A پذیرای هیچ tRNA حامل آمینواسیدی نمی‌باشد.

تذکر: پس از تشکیل پیوند پپتیدی و جابه‌جایی ریبوزوم بر روی mRNA، (در صورت عدم ورود کدون پایان به جایگاه A) جایگاه A پذیرای tRNA حامل آمینواسید می‌گردد.

توجه: ابرتست تستی است که درون خود مطالب گسترده‌ای جای داده است و معیار سنجش نیست!

لطفاً زمان‌دار ننزید فقط به روشی که بهتون آموزش خواهم داد بزنید.

برای دیدن آموزش چگونگی استفاده از ابرتست به پیج اینستاگرام استاد شاکری سر بزنید، @mohamad.shakeri.official

حتماً پروژه وینار ۴ ثانیه را ببین کنکور رو متحول می‌کنه، www.limootoorsh.com

ه - نادرست: قبل از استقرار عامل پایان ترجمه (عوامل آزادکننده) بر روی mRNA، tRNA حامل رشته پلی‌پپتیدی به جایگاه P منتقل می‌شود.

و - نادرست: پس از قرارگیری tRNA حامل بیش از یک آمینواسید در جایگاه P، ممکن است به جایگاه A عوامل آزادکننده وارد شوند. در این صورت ترجمه پایان یافته و پیوند پپتیدی جدید تشکیل نمی‌شود.

ز - نادرست: پس از اشغال جایگاه A ریبوزوم با عوامل آزادکننده، ابتدا جدا شدن پلی‌پپتید از آخرین رنای ناقل صورت می‌گیرد و سپس جدا شدن زیرواحدهای ریبوزوم از هم و آزاد شدن mRNA رخ می‌دهد.

نگاه طراح: مهمترین فراورده‌های ژن ... (پاسخ: پلی‌پپتیدها)

نکته: محصول مستقیم رونویسی RNA است.

نکته: محصول مستقیم ترجمه رشته پلی‌پپتید است.

نکته: محصول مستقیم همانندسازی، DNA است.

نکته: mRNA محصول مستقیم رونویسی بوده که توسط ریبوزوم با صرف انرژی ترجمه می‌شود.

تذکر: rRNA و tRNA محصول مستقیم رونویسی هستند که هیچگاه ترجمه نمی‌شوند.

نکته: rRNA تنها آنزیم کتاب درسی است که محصول مستقیم رونویسی بوده و در یوکاریوت‌ها در هسته ساخته شده و در سیتوپلاسم فعالیت می‌کند.

۳- چند مورد متن زیر را مناسب کامل می‌کند؟

« در چند دهه گذشته، پژوهشگران دریافته‌اند که در گروهی از جانداران، RNA ساخته شده در رونویسی با RNAیی که در سیتوپلاسم وجود دارد تفاوت‌هایی دارد. بعدها مشخص شد که این مولکول‌ها برای انجام کارهای خود دستخوش تغییراتی می‌شوند. در جانداران مذکور هر مولکول RNAیی که دارد، »

- الف - در ساخته شدن مهم‌ترین فرآورده‌های ژن‌ها نقش - از طریق رمزه (کدون)‌های خود با پادرمزه (آنتی کدون)‌ها ارتباط برقرار می‌کند.
ب - در یک انتهای خود، توالی نوکلئوتیدی یکسانی - در ساختار نهایی آن، نوکلئوتیدهای مکمل می‌توانند پیوند هیدروژنی ایجاد کنند.
ج - الگوی ساختن چند پلی‌پپتید را به همراه - در پی فعال شدن عوامل رونویسی متصل به راهانداز ساخته شده است.
د - در ساختار خود پیوندهای اشتراکی و واحدهای تکرارشونده سه‌بخشی - از رونویسی یک ژن ساخته شده است.
ه - در هر دو بخش بزرگ و کوچک ریبوزوم قرار - توسط یک نوع رنابسپاراز ویژه رونویسی می‌شود.
و - به رشته رمزگذار شباهت بسیاری - به عنوان الگو برای تولید پلی‌پپتید به سیتوپلاسم فرستاده می‌شود.
ز - جایگاه اتصال به آمینواسید - به رشته پلی‌پپتیدی در حال ساخت اتصال می‌یابد.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

۳- پاسخ: گزینه (۳)

ترجمه زیستی صورت سوال به **مولکول‌های RNA در یوکاریوت‌ها** اشاره دارد.

ویژگی‌های کلی مولکول RNA، رو بزر باشد، پیوند ارتباط با همه RNAها صادق است؛

بسیارهایی (پلیمرهایی) از واحدهای تکرارشونده به نام ریبونوکلوئید - در ساختار خود دارای پیوند فسفودی‌استر (کووالان یا اشتراکی) - متشکل از فقط یک رشته - پلی‌نوکلئوتیدی - حاوی دستورالعمل‌های ژن - دارای توالی مکمل با رشته الگو و مشابه با رشته رمزگذار - فرآورده ژن و دریافت پیام ژن به صورت مستقیم - پس از تولید دست‌فروش تغییراتی می‌شوند. مهم شاکری

مولکول‌های RNA در حد کتاب درسی به چند حالت دیده می‌شوند:

RNA ناقل (tRNA): قرارگیری در جایگاه‌های A و P و E در ساختار بخش بزرگ ریبوزوم همین تریپل - حاصل از رونویسی توسط RNA بسیار از ۳ (در یافته یوکاریوتی) - فرآورده نهایی ژن - حاصل نوعی آمینواسید خاص - دارای توالی آنتی‌کدونی ویژه - در یک انتهای خود، توالی نوکلئوتیدی یکسانی (جایگاه اتصال به آمینواسید) - بر روی خود تافورده و دارای پیوند هیدروژنی - ساختار سوم (فعال و سه بعدی آن در یافته)، شبیه حرف L - هر آنتی‌کدون در tRNA مکمل یک کدون خاص در mRNA

RNA پیک (mRNA): اتصال به بخش بزرگ و کوچک ریبوزوم همین تریپل - حاصل از رونویسی توسط RNA بسیار از ۲ (در یافته یوکاریوتی) - یکی از فرآورده‌های ژن - الگو برای تولید پلی‌پپتید - دارای کدون‌های رمزکننده آمینواسیدها - برقراری اتصال با RNA ناقل از طریق رمزه (کدون)‌های خود با پادرمزه (آنتی‌کدون)‌ها - در یک انتهای خود، توالی نوکلئوتیدی یکسانی (کدون آغاز - AUG) - در یوکاریوت‌ها دارای رونوشت اینترون و آگزون که رونوشت - های اینترون آن حذف می‌شوند و RNA پیک بالغ می‌شود (فرآیند پیرایش در درون هسته)

RNA رناتی یا ریبوزومی (rRNA): حضور در ساختار بخش بزرگ و کوچک ریبوزوم - حاصل از رونویسی توسط RNA بسیار از ۱ (در یافته یوکاریوتی) - فرآورده نهایی ژن - واحد خاصیت آنزیمی (نوعی آنزیم غیرپروتئینی) - وظیفه تشکیل پیوند پپتیدی در جایگاه A ریبوزوم (سنتز آبدی - صرف انرژی + تولید آب)

RNAهای کوچک (srRNA): نقش در تنظیم بیان ژن (کتاب درسی فیلی اطلاعات خاصی رو بیان نکرده)

نکته خیلی مهم: در یاخته‌های پروکاریوتی تمام انواع RNAها توسط یک رنابسپاراز خاص (رنابسپاراز پروکاریوتی) ساخته می‌شوند.

خب حالا با توجه به گفته‌های بالا بریم سراغ گزینه‌های تست:

الف - **نادرست:** منظور از مهم‌ترین فرآورده‌های ژن‌ها، **پلی‌پپتیدها** است، RNA پیک، RNA ناقل و RNA رناتی همگی در ساخته شدن پلی - پپتیدها طی ترجمه نقش دارند (فیلی مهم که فقط RNA پیک رو در نظر بگیرید)، از این بین فقط RNA پیک است که از طریق رمزه (کدون)‌های خود با پادرمزه (آنتی کدون)‌ها ارتباط برقرار می‌کند.

ب- **نادرست:** دو رنای پیک و رنای ناقل می‌توانند در یک انتهای خود، توالی نوکلئوتیدی یکسانی داشته باشند، فقط در رنای ناقل است که در ساختار نهایی، نوکلئوتیدهای مکمل می‌توانند بیوند هیدروژنی ایجاد کنند.

ج- **نادرست:** رنای پیک می‌تواند الگوی ساختن چند پلی‌پپتید را به همراه داشته باشد ولی خلیسبی مهمه این نکته رنای پیک چندزنی، فقط مختصن یاخته‌های پروکاریوتی است. (یادتونه که صورت سوال راجع به یاخته پروکاریوتی بود)

نکته: در یاخته‌های یوکاریوتی، همه انواع رناها، در پی فعال شدن عوامل رونویسی متصل به راه‌انداز ساخته شده‌اند.

تذکر: باکتری عوامل رونویسی ندارد.

طراح بگوید : تولید رنای بیک چندژنی - چند ژن با راه انداز مشترک - رنای حامل اطلاعات چند ژن مجاور - افزایش و کاهش تولید چند رشته پلی - پپتیدی همزمان باهم **همگی** در ارتباط با **پروکاریوت ها** صادق است.

د- **درس‌ت:** همه انواع رناها، در ساختار خود پیوندهای اشتراکی و واحدهای تکرارشونده سه‌بخشی (نوکلئوتید) دارند، هر رنا در یوکاریوت‌ها از رونویسی یک ژن خاص ساخته شده است.

هـ - **درست:** رنای رناتنی (rRNA) در هر دو بخش بزرگ و کوچک ریبوزوم قرار می‌گیرد، همانطور هم که در بالا گفتیم هر رنا در یوکاریوت‌ها توسط یک نوع رناسیپراز ویژه رونویسی می‌شود.

و- **نادرست:** در بالا گفتیم که هر رنای حاصل از رونویسی، به رشته رمزگذار شباهت بسیار دارد، در بین انواع رناها، رناهای پیک به عنوان الگو برای تولید بلی بیتید به سیتوبلاسم فرستاده می‌شوند.

ز - **درست:** رنای ناقل (tRNA) دارای جایگاه اتصال به آمینواسید است، در مرحله طویل شدن ترجمه رنای ناقل به رشته پلی پپتیدی در حال ساخت اتصال می یابد.

۴-رنای ناقل پس از رونویسی دچار تغییراتی می‌شود و در ساختار نهایی آن، نوکلئوتیدهای مکمل می‌توانند پیوند هیدروژنی ایجاد کنند. به این صورت که رنای تک رشته‌ای، روی خود تا می‌خورد و در نهایت تاخوردگی‌های مجددی پیدا می‌کند که ساختاری سه بعدی را به وجود می‌آورد، هر رنای ناقل (tRNA) فاقد کدام مشخصه زیر است؟

- (۱) به دنبال تغییراتی، در سیتوپلاسم با فعالیت آنزیم‌های ویژه و براساس نوع توالی پادرمزه، به انواعی از آمینواسیدها اتصال می‌یابد.
(۲) از طریق توالی پادرمزه (آنتی‌کدون)‌ای با توالی رمزه (کدون) مکمل در رنای پیک پیوند هیدروژنی مناسب ایجاد می‌کند.
(۳) می‌تواند در بخش پادرمزه (آنتی‌کدون)‌ای از ساختار خود، توالی متفاوتی با سایر انواع رنای‌های ناقل (tRNA) داشته باشد.
(۴) ممکن است در پی آخرین جایگاه، رنات (ریبوزوم) به جایگاه P وارد و حامل زنجیره پلی‌پپتیدی باشد.

۴- پاسخ: گزینه (۱)

ترجمه زیستی صورت سوال به مولکول‌های رنای ناقل و ویژگی‌های آن اشاره دارد.

ما چند نوع رنا (RNA) بیشتر نداریم : رنای ریبوزومی یا rRNA، رنای

پیک یا mRNA، رنای ناقل یا tRNA و رناهای کوچک!

از این بین مهم‌ترین و پر نکته‌ترین، مولکول رنای ناقل است چون

آمینواسیدھا را بہ ریپوزوم منتقل می کند.

گزینه (۱): رانهای ناقل پس از ساخته شدن درون هسته یاخته یوکاریوتی می‌توانند با تاخوردگی بیشتر به شکل فعال درآیند.

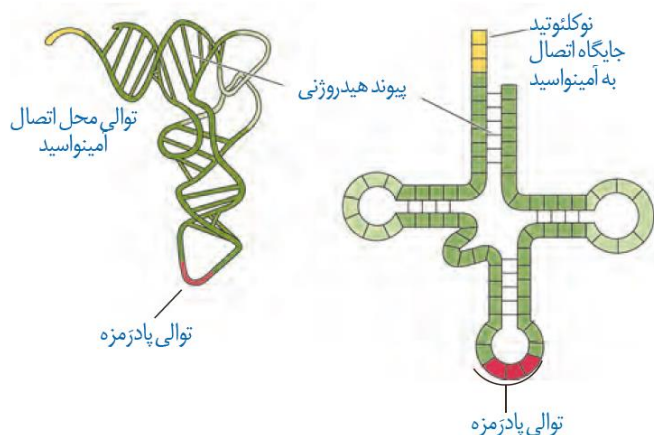
نکته: با فعالیت آنزیم‌های ویژه‌ای و براساس نوع توالی پادرمزه، هر رنای

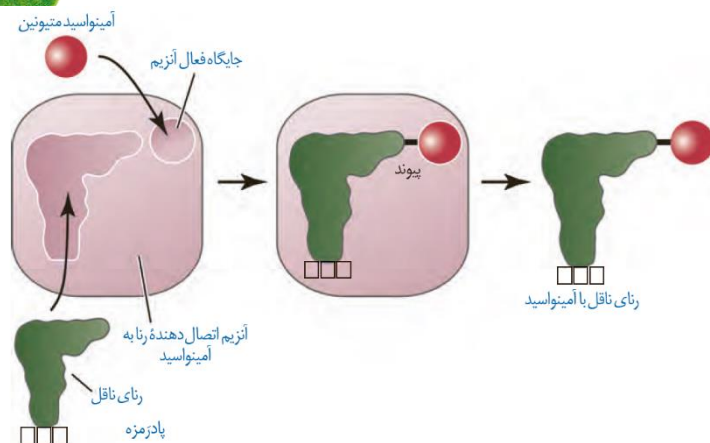
ناقل به یک آمینواسید ویژه خود متصل می‌شود. (سنتز آبدهی با صرف

انرژی زیستی)

تذکر: آنزیم با تشخیص پادرمزه در رنای ناقل، آمینواسید مناسب را یافته و

به آن وصل می‌کند. (این فرایند نیازمند انرژی است)

گزینه (۲): هر رنای ناقل، از طریق توالی پادرمزه (آنتی کدون) ای با توالی رمزه (کدون) مکمل در رنای پیک پیوند هیدروژنی مناسب ایجاد می کند.

نکته: در همه رنای ناقل به جز در ناحیه پادرمزه ای، انواع توالی های مشابهی وجود دارند.

گزینه (۳): خاص بودن هر مولکول tRNA به دلیل وجود همین توالی آنتی کدونی یا پادرمزه ای هستش!

به عنوان نکته خیلی مهم: توالی جایگاه اتصال آمینواسیدها (سه نوکلئوتیدی CAA است) در همه رنای ناقل یکسان است و فرقی ندارد و همانطور که گفتیم یادتون بمونه فرق رنای ناقل در توالی پادرمزه ای (آنتی کدونی = سه نوکلئوتیدی) است.

نکته مهم: به تعداد انواع رمزه (کدون) ها، پادرمزه (آنتی کدون) وجود ندارد به عبارتی تعداد انواع پادرمزه (آنتی کدون) ها (۶۱ عدد) کمتر از رمزه (کدون) ها (۶۴ عدد) است. (تنوع کدون ها در جانداران بیشتر از تنوع آنتی کدون ها است، چرا که برای رمزه (کدون) های پایان، رنای ناقل و آنتی کدونی وجود ندارد)

گزینه (۴): انواع مولکول های رنای ناقل می توانند در پی آخرین جابه جایی رناتن (ریبوزوم) به جایگاه P وارد و حامل زنجیره پلی پپتیدی باشند. مرحله پایان ترجمه، پس از آخرین جابه جایی ریبوزوم با ورود عوامل پایان ترجمه به جایگاه A آغاز می شود، در این مرحله، درون جایگاه P رنای ناقل به همراه رشته پلی پپتیدی متصل به آن قرار گرفته است. سایت لیموترش دات کام

نکته: در یک DNA تعداد فراوانی ژن وجود دارد. در هر ژن یکی از رشته های آن رشته الگو در رونویسی است. اما در یک DNA بعضی از ژن ها رشته بالایی رشته بالایی دنا رشته الگو است و در بعضی دیگر رشته پایینی رشته الگو است. مراقب باشید در یک ژن دو رشته آن نمی توانند رشته الگوی RNA پلیمرز باشد.

نکته مهم: در همانند سازی هر دو رشته دنا رشته الگو هستند. اما برای هر DNA پلیمرز فقط یکی از رشته های دنا رشته الگو می باشد.

نکته مهم: در رونویسی یکی از رشته های دنا (ژن) رشته الگو است و برای هر RNA پلیمرز فقط یکی از رشته های ژن الگو می باشد.

۵- چند مورد متن زیر را مناسب کامل می کند؟

«تنظیم بیان ژن در پروکاریوت ها می تواند در هر یک از مراحل ساخت رنا و پروتئین تأثیر بگذارد، ولی به طور معمول تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی انجام می شود. در این نوع تنظیم عواملی به پیوستن رنابسپاراز به توالی راه انداز کمک و یا مانع حرکت رنابسپاراز می شوند. در نتیجه، رونویسی ژن تسهیل یا ممانعت می شود. این نوع تنظیم، در نوعی باکتری به نام اشرشیا کلائی شناخته شده است. قند مصرفی ترجیحی این باکتری گلوکز است. در شرایطی که گلوکز در محیط باکتری وجود نداشته باشد، ولی قند در اختیار باکتری قرار بگیرد، پس از اتصال»

- مالتوز - آنزیم رونویسی کننده به فعال کننده، فعال کننده تغییر شکل یافته و بر روی توالی های ویژه ای از DNA قرار می گیرد.
- مالتوز - نوعی ترکیب دی ساکاریدی به توالی خاصی از دنا، رنابسپاراز می تواند راه انداز را شناسایی و به آن متصل شود.
- لاکتوز - آن به مهار کننده، ابتدا (پروتئین مهار کننده) تغییر شکل یافته و پس از توالی خاصی از دنا جدا می گردد.
- مالتوز - مهار کننده به توالی خاصی از دنا، در آینده اولین نوکلئوتید مناسب برای رونویسی مورد شناسایی قرار می گیرد.
- لاکتوز - فعال کننده به نوعی قند، ساخت آنزیم های تجزیه کننده لاکتوز همزمان باهم افزایش می یابد.
- لاکتوز - محصول ژن مهار کننده به اپراتور، سدی در مقابل حرکت RNA پلیمرز ایجاد خواهد شد.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

۵- پاسخ: گزینه (۱)

ترجمه زیستی صورت سوال به **تنظیم مثبت و منفی در باکتری** اشاره دارد.

مبحث تنظیم مثبت و منفی در باکتری ها مورد علاقه طراح کنکور بوده، هست و خواهد بود!

حالا بی مهمه که بلد باشید، طراح به اتصال های بین مولکول ها در این فرآیندها و ترتیب وقوع اتفاقات قبلی علاقه داره، پس بیاید باهم جمع و جورش کنیم این مبث رو: اگر گلوکز در محیط باکتری وجود نداشته باشد ولی قند دیگری به نام لاکتوز در اختیار باکتری قرار بگیرد، باکتری می تواند از این قند استفاده کند. (این قند متفاوت از گلوکز بوده و آنزیم های لازم برای مصرف آن نیز متفاوت است).

وقتی لاکتوز در محیط وجود دارد و باکتری باید آنزیم‌های تجزیه‌کننده آن را بسازد و در نبود یا کاهش لاکتوز نیز ساخت آنزیم‌های تجزیه‌کننده آن متوقف یا کاهش پیدا کند، این فرآیند طی تنظیم منفی رخ می‌دهد، **میگي چطور؟ خوب گوش کن پس :**

تنظیم منفی : نیازمند لاکتوز - پروتئین مهارکننده و اپراتور (اپراتور حذف فاصل بین راه انداز و ژن ها) - اتصال پروتئین مهارکننده به اپراتور در غیاب لاکتوز -
تغییر شکل پروتئین مهارکننده در پی اتصال لاکتوز به آن ← جدا شدن مهارکننده از اپراتور (برداشته شدن سد مقابل آنزیم رنابسپاراز) و در نهایت رونویسی از سه ژن توسط رنابسپاراز و تولید رنای پیک سه ژنی و نهایت ترجمه آن ها و تولید آنزیم های تجزیه کننده لاکتوز

نکته : به دنبال ترجمه mRNA سه ژنی، سه رشته پلی پپتیدی به مقدار برابر ایجاد می شود.
نکته : بخش چند ژنی دنا که یک راه انداز در نزدیکی آن ها است، با هم و به مقدار برابر رونویسی می شوند.
نکته : ژن پروتئین مهار کننده در دناى حلقوی اصلی باکتری است و همیشه در باکتری رونویسی شده و از روی آن در نهایت پروتئین مهار کننده ساخته می شود.

نکته : محصول ژن مهار کننده (پروتئین مهار کننده) در تنظیم منفی رونویسی فعالیت می کند و در غیاب محرک خارجی به اپراتور (توالی خاصی از دناى حلقوی باکتری) متصل باقی می ماند و از رونویسی ژن یا ژن هایی ممانعت می کند.

نکته : غلظت هر سه آنزیم تجزیه کننده باهم افزایش و کاهش پیدا می کند - مهار کننده پروتئین آنزیمی نیست و ساخت و تولید آن ربطی به تنظیم منفی ندارد (ژنش اصلا به جای دیگه توی دناى باکتریه)

خیلی مهمه توی دام طرح نیفتید : طرح بگوید : اتصال موکلون قند ری ساکارید (لاکتوز) به اپراتور (توالی خاصی از دنا) یا رنابسپاراز (آنزیم رونویسی کننده) (غلطه چون اتصال لاکتوز به اپراتور و رنابسپاراز نداریم)

طرح بگوید : محصول ژن مهار کننده، بر فرایند رونویسی بعضی از ژن های تجزیه کننده لاکتوز تأثیر گذار است (غلطه پروتئین مهار کننده بر فرآیند رونویسی از هر سه ژن (هم زمان) موثر است)

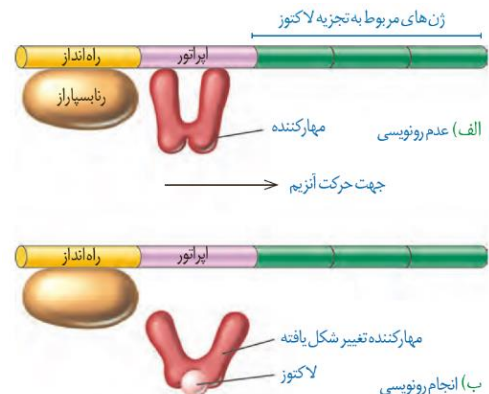
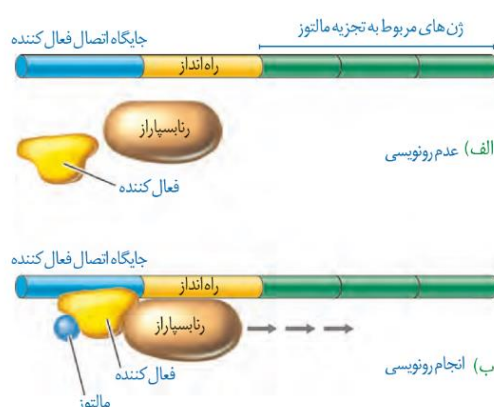
طرح بگوید : پس از اتصال لاکتوز به مهار کننده، راه انداز توسط آنزیم رونویسی کننده شناسایی می شود. (غلطه RNA پلیمراز از قبل به راه انداز پیسیده است فقط مهار کننده جلوی حرکت رنابسپاراز را گرفته است)

طرح بگوید : تمایل بیشتر مهار کننده به اپراتور نسبت به لاکتوز (غلطه، تمایل اتصال مهار کننده به لاکتوز بیشتر از اپراتور است)
اگر در محیط باکتری، قند مالتوز وجود داشته باشد، درون باکتری آنزیم هایی ساخته می شوند که در تجزیه آن دخالت دارند. در عدم حضور مالتوز این آنزیم ها ساخته نمی شوند چون باکتری نیازی به آن ها ندارد.

تنظیم مثبت : نیازمند مالتوز - پروتئین فعال کننده و جایگاه اتصال فعال کننده (جایگاه اتصال فعال کننده قبل از راه انداز) - تغییر فعالیت فعال کننده در پی اتصال به مالتوز - اتصال پروتئین فعال کننده به جایگاه اتصال فعال کننده (توالی های خاصی از DNA) - اتصال آنزیم رنابسپاراز به راه انداز - در نهایت رونویسی از سه ژن توسط رنابسپاراز و تولید رنای پیک سه ژنی و نهایت طی ترجمه تولید آنزیم های تجزیه کننده مالتوز

طرح بگوید : اتصال مالتوز به جایگاه اتصال فعال کننده و آنزیم رنابسپاراز (غلطه چون مالتوز فقط به فعال کننده متصل می شود) - اتصال فعال کننده به راه انداز (نداریم) - اتصال رنابسپاراز به جایگاه اتصال فعال کننده (نداریم) - در تنظیم مثبت اتصال پروتئین مهار کننده به اپراتور (غلطه چون این در تنظیم منفی رخ می دهد) - در تنظیم مثبت وجود عامل پروتئینی ممانعت کننده از حرکت RNA پلیمراز (غلطه : در تنظیم منفی پروتئین مهار کننده عامل ممانعت کننده از حرکت RNA پلیمراز است) - در تنظیم مثبت RNA پلیمراز به تنهایی راه انداز را شناسایی می کند. (غلطه : به کمک پروتئین فعال کننده شناسایی می کند) - در تنظیم مثبت، مالتوز مستقیماً به توالی های خاصی از دنا اتصال می یابد. (غلطه : مالتوز به پروتئین فعال کننده متصل می شود).

طرح بگوید : اتصال لاکتوز به جایگاه اتصال پروتئین مهار کننده و آنزیم رنابسپاراز (غلطه چون لاکتوز فقط به پروتئین مهار کننده متصل می شود) - اتصال پروتئین مهار کننده به راه انداز (نداریم) - ابتدا اتصال رنابسپاراز به اپراتور (نداریم) - در تنظیم منفی اتصال پروتئین فعال کننده به توالی های خاصی از دنا (غلطه چون این در تنظیم مثبت رخ می دهد) - در تنظیم منفی، RNA پلیمراز به کمک پروتئین هایی راه انداز را شناسایی می کند. (غلطه : به تنهایی راه انداز را شناسایی می کند) - در تنظیم منفی، لاکتوز مستقیماً به توالی های خاصی از دنا اتصال می یابد. (غلطه : لاکتوز به پروتئین مهار کننده متصل می شود).

نکته: لاکتوز و مالتوز عامل‌های خارجی بوده که در بیان ژن‌هایی در باکتری اکلائی نقش دارند. این دو دی‌ساکارید بوده بنابراین در دنا ژن رمزکننده مالتوز و ژن رمزکننده لاکتوز وجود ندارند.

مورد اول - نادرست: پس از اتصال آنزیم رونویسی‌کننده به فعال‌کننده، آنزیم رونویسی‌کننده راه‌انداز را شناسایی کرده و شروع به رونویسی از ژن می‌کند.

بهبه‌ها ترتیب وقایع در تنظیم مثبت فیل میوم است، یارتون باشه که،

ابتدا اتصال مالتوز به پروتئین فعال‌کننده (تغییر شکل پروتئین فعال‌کننده نداریم) — اتصال پروتئین فعال‌کننده به جایگاه اتصال خود (قبل از راه‌انداز)

— اتصال فعال‌کننده به رنابسپاراز — کمک کردن فعال‌کننده برای اتصال رنابسپاراز به راه‌انداز

مورد دوم - نادرست: اتصال نوعی ترکیب دی‌ساکاریدی (مالتوز) به توالی خاصی از دنا (راه‌انداز یا جایگاه اتصال فعال‌کننده) نداریم.

نکته مهم: مالتوز و لاکتوز هرگز توانایی اتصال به بخشی از مولکول دنا را ندارند.

مورد سوم - درست: پس از اتصال لاکتوز به مهارکننده، تغییر شکل (تغییری در شکل سه بعدی) مهارکننده، آن را از اپراتور جدا می‌کند و نیز مانع از اتصال آن به اپراتور می‌شود. با برداشته شدن مانع سر راه، رنابسپاراز می‌تواند رونویسی ژن‌ها را انجام دهد و نوعی **رنای پیک چند ژنی** ایجاد کند. (در این رنای پیک تازه ساخته شده سه کدون آغاز و سه کدون پایان وجود دارد).

مورد چهارم - نادرست: در حضور مالتوز در سیتوپلاسم، پروتئین فعال‌کننده (نه‌هه مهارکننده) به جایگاه خود (توالی خاصی از دنا) متصل می‌شود و

پس از اتصال به رنابسپاراز کمک می‌کند تا به راه‌انداز متصل شود و رونویسی را شروع کند یعنی رنابسپاراز اولین نوکلئوتید مناسب برای رونویسی را مورد

شناسایی قرار دهد.

توجه: ابر تست تستی است که درون خود مطالب گسترده‌ای جای داده است و **معیار سنجش نیست!**

که لطفا زمان‌دار نزنید فقط به روشی که بهتون آموزش خواهم داد بزنید.

برای دیدن آموزش چگونگی استفاده از ابر تست به پیج **اینستاگرام استاد شاکری سر بزیند، @mohamad.shakeri.official**

حتما پروژه وینار ۴ ثانیه را بین کنکور رو متحول می‌کند، **www.limootoorsh.com**

مورد پنجم - نادرست: پس از اتصال مهارکننده (نه‌هه فعال‌کننده) به نوعی قند (لاکتوز)، ساخت آنزیم‌های تجزیه‌کننده لاکتوز همزمان باهم

افزایش می‌یابد.

مورد ششم - نادرست: در نبود لاکتوز و بودن گلوکز، پس از اتصال محصول ژن مهارکننده (همان پروتئین مهارکننده) به اپراتور، سدی در مقابل

حرکت RNA پلی‌مراز ایجاد خواهد شد.

نکته: محصول ژن رمزکننده پروتئین فعال‌کننده، نوعی پروتئین بوده (فعال‌کننده) که در تنظیم مثبت رونویسی فعالیت می‌کند.

نکته: محصول ژن رمزکننده پروتئین مهارکننده، نوعی پروتئین بوده (مهارکننده) که در تنظیم منفی رونویسی فعالیت می‌کند.

نکته: در تنظیم مثبت رونویسی RNA پلی‌مراز پروکاریوتی به کمک پروتئین فعال‌کننده راه‌انداز را شناسایی می‌کند. (نه‌هه به تنهایی)

نکته: در تنظیم منفی رونویسی RNA پلی‌مراز پروکاریوتی به تنهایی راه‌انداز را شناسایی (نه با دخالت پروتئین‌های دیگر) و به دنبال اتصال به آن

مرحله آغاز رونویسی را شروع کرده اما تا زمانی که پروتئین مهارکننده سد راه آن است mRNA نمی‌سازد.

۶- با توجه به بیان ژن‌های تجزیه‌کننده لاکتوز و مالتوز در باکتری اشرشیاکلائی (E.coli) که به ترتیب به صورت منفی و مثبت تنظیم می‌شوند،

در صورت نبود قند گلوکز و قرارگیری یکی از قندهای لاکتوز و مالتوز در محیط، کدام گزینه درست بیان شده است؟

(۱) هر رنای پیک (mRNA) حاصل از فعالیت آنزیم رونویسی‌کننده، حامل اطلاعات بیش از یک ژن بوده و واجد سه کدون آغاز و سه کدون پایان است.

(۲) هر ژن که توسط آنزیم رنابسپاراز پروکاریوتی رونوشت‌برداری می‌شود دارای یک توالی آغاز و یک توالی پایان رونویسی است.

(۳) تمام رشته‌های پلی‌پپتیدی حاصل از ترجمه یک رنای پیک (mRNA)، توالی آمینواسیدی مشابهی نسبت به یکدیگر دارند.

(۴) هر آنزیم ویژه رونویسی به منظور انجام فعالیت خود نیازمند پروتئین‌هایی برای شناسایی راه‌انداز است.

۶- پاسخ: گزینه (۱)

ترجمه زیستی صورت سوال به **تنظیم مثبت و منفی در باکتری و ژنهای تجزیه‌کننده مالتوز و لاکتوز** اشاره دارد.

اگر به شکل کتاب درسی در ارتباط با تنظیم مثبت و منفی خوب دقت کنید متوجه می‌شوید که سه ژن به طور همزمان توسط رنابسپاراز پروکاریوتی رونویسی می‌شوند، مولکول حاصل از فعالیت رنابسپاراز، رنای پیک چند ژنی حاوی اطلاعات سه ژن مجاور است.

در پی ترجمه رنای پیک چند ژنی، در نهایت آنزیم‌های تجزیه‌کننده مالتوز یا لاکتوز ایجاد می‌شوند.

گزینه (۱): همانطور که در بالا گفتیم، هر رنای پیک (mRNA) حاصل از فعالیت آنزیم رونویسی کننده، حامل اطلاعات پیش از یک ژن بوده (سه ژن) و

واجد سه کدون آغاز و سه کدون پایان است. (رونوشت هر ژن در رنای پیک، کدون آغاز و پایان مختص به خود را دارد)

گزینه (۲): به منظور رونویسی، رنا بسپاراز به یک جایگاه (توالی) آغاز و یک جایگاه (توالی) پایان احتیاج دارد، در طی فرآیند رونویسی از چند ژن مجاور تحت تاثیر یک راه انداز (بخش تنظیمی) ژن اول دارای جایگاه (توالی) آغاز رونویسی و فاقد توالی پایان رونویسی، ژن دوم فاقد توالی آغاز و پایان رونویسی و ژن سوم فقط دارای توالی پایان رونویسی است.

تکرار: در یاخته های یوکاریوتی، هر ژن که توسط آنزیم رنابسپاراز یوکاریوتی رونویسی می شود، دارای یک توالی آغاز و یک توالی پایان رونویسی است.

نگاه طراح: هر ژنی که رونویسی می شود، قطعاً جایگاه آغاز و پایان رونویسی دارد. (پاسخ: این عبارت برای بعضی از ژن ها در باکتری نادرست است)

نگاه طراح: هر جاننداری که دارای ژن هایی بوده که فقط جایگاه آغاز رونویسی دارند (منظور باکتری است)

نگاه طراح: هر ژنی که جایگاه آغاز رونویسی دارد، قطعاً دارای جایگاه پایان رونویسی است. (پاسخ: این عبارت برای بعضی از ژن ها در باکتری نادرست است.) محمد شاکری

نگاه طراح: در هر جاننداری که رونویسی از چند ژن مجاور توسط یک راه انداز ممکن می شود، (پاسخ: باکتری)

گزینه (۳): در پی ترجمه رنای پیک چند ژنی توسط ریبوزوم، سه رشته پلی پپتیدی ایجاد می شوند که هر رشته پلی پپتیدی، توالی آمینواسیدی متفاوتی (نهیله مشابهی) با سایر رشته های پلی پپتیدی ایجاد شده دارد. (این ویژگی فقط مخصوص باکتری ها است.)

گزینه (۴): در طی تنظیم مثبت رونویسی (در حضور مالتوز) هر آنزیم ویژه رونویسی به منظور انجام فعالیت خود نیازمند پروتئین هایی (پروتئین فعال کننده) برای شناسایی راه انداز است، ولی در طی تنظیم منفی رونویسی (در حضور لاکتوز) آنزیم ویژه رونویسی نیازی به پروتئین ها برای شناسایی راه انداز خود ندارد.

۷- همه یاخته های پیکری بدن از تقسیم میتوز یاخته تخم منشأ می گیرند. یاخته های حاصل، از نظر فام تنی (کروموزومی) و ژن ها یکسان اند. با این حال در ادامه تقسیمات و رشد جنین، یاخته های متفاوتی ایجاد می شوند، یاخته های عصبی و ماهیچه ای بدن یک فرد، ژن های یکسانی دارند ولی دارای عملکرد و شکل متفاوتی هستند، با توجه به مطالب فوق چند مورد زیر در مورد یک تار ماهیچه ای انسان صحیح است؟

الف - هر آمینواسید فقط می تواند به یک نوع tRNA متصل گردد.

ب - هر رنابسپاراز فقط می تواند راه انداز مختص به خود را شناسایی کند.

ج - هر فرآورده ژن، پیامی ویژه و غیر تکراری را به سیتوپلاسم می آورد.

د - هر ژن mRNA ساز همواره به صورت کاملاً غیر تصادفی رونویسی می شود.

ه - هر آنزیم رونویسی کننده مسئول تولید انواعی از رنا (RNA) ها در درون هسته است.

و - هر یک از کدون ها تعیین کننده آمینواسیدی هستند که در ساختار پلی پپتید شرکت می کند.

ز - هر رنای ناقل در یکی از انتهای خود توالی نوکلئوتیدی ویژه ای متفاوت از سایر رناهای ناقل دیگر دارد.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

۷- پاسخ: گزینه (۲)

ترجمه زیستی صورت سوال به تنظیم بیان ژن در جانداران و مفاهیم آن اشاره دارد.

الف - نادرست: در یاخته ها ۲۰ نوع آمینواسید برای پروتئین سازی وجود دارد، در حالی که تعداد انواع رنای ناقل (رنای حامل آمینواسید) ۶۱ است، پس می توان گفت گروهی از آمینواسیدها فقط می تواند به یک نوع tRNA متصل گردند و گروهی دیگر می توانند به بیش از یک رنای ناقل متصل شوند.

طراح بگوید: هر رنای ناقل فقط می تواند به یک نوع آمینواسید متصل شود؟ درسته

طراح بگوید: هر آمینواسید دارای بیش از یک رمز در دنیا یا یک رمزه در رنای پیک است؟ غلطه، برخی آمینواسیدها فقط یک رمز یا کدون دارند (مثل آمینواسید متیونین)

نگاه: انواع کدون (۶۴ نوع) - انواع آنتی کدون (۶۱ نوع) - انواع آمینواسید (۲۰ نوع)

ب - درست: هر رنابسپاراز فقط می تواند راه انداز مختص به خود را شناسایی کند.

طراح بگوید: در یوکاریوت ها راه انداز ژن های tRNA و mRNA، توسط یک نوع آنزیم RNA پلی مراز شناسایی می گردد؟ غلطه، برای پروکاریوت ها صحیح است.

ج - نادرست: فرآورده ژن شامل رنا و پروتئین است، هر رنای پیک پیامی ویژه و غیر تکراری را به سیتوپلاسم می آورد.

د - درست: هر ژن mRNA ساز همواره به صورت کاملاً غیر تصادفی رونویسی می شود، چرا که تنظیم بیان ژن فرایندی بسیار دقیق و پیچیده است و تعیین می کند در چه هنگام، به چه مقدار و کدام ژن ها بیان شوند یا بیان نشوند.

هـ - **نادرست:** هر آنزیم رونویسی کننده مسئول تولید **نوعی (نه به انواعی)** از رنا (RNA)ها در درون هسته است. (یاخته یوکاریوتی)

تنگر: در پروکاریوتها هر آنزیم رونویسی کننده مسئول تولید انواعی از رنا (RNA)ها در درون سیتوپلاسم است.

و - **نادرست:** هر یک از کدونها به جز کدونهای پایان (UAA، UAG و UGA) تعیین کننده آمینواسیدی هستند که در ساختار پلی پپتید شرکت می کند.

ز - **نادرست:** هر رنای ناقل توالی نوکلئوتیدی ویژه ای متفاوت از سایر رناهای ناقل دیگر دارد که توالی پادرمزهای (آنتی کدونی) نام دارد.

اگر به شکل رنای ناقل خوب نگاه کنید، توالی آنتی کدونی در یکی از انتهای رنای ناقل وجود ندارد بلکه **در یکی از بازوها (حلقه ها) ی ساختار آن** قرار گرفته است.

۸ - هرگاه اطلاعات ژنی در یک یاخته مورد استفاده قرار بگیرد، آن ژن بیان شده (روشن) و ژنی که مورد استفاده قرار نمی گیرد، بیان نشده (خاموش) است. مقدار، بازه و زمان استفاده از ژن در یاخته های مختلف یک جاندار ممکن است فرق داشته باشد و حتی در یک یاخته هم بسته به نیاز متفاوت باشد، در این صورت کدام عبارت زیر در مورد یاخته های بنیادی مغز استخوان و یاخته های مختلف حاصل از آن ها صادق است؟

- فرایندی بسیار دقیق و پیچیده موجب می شود تا در شرایطی یاخته های مختلفی از مونوسیت ها ایجاد شوند.
- در گویچه های قرمز نابالغ و گروهی از لنفوسیت ها، تولید یک پروتئین می تواند حاصل بیان بیش از یک ژن باشد.
- در یاخته های بنیادی میلوئیدی، هر ژن از طریق تولید یک رشته پلی پپتیدی تأثیر خود را اعمال می کند.
- محصول بعضی از ژن های موجود در یاخته های بنیادی لنفوییدی و مگاکاریوسیت ها، یکسان است.
- در یاخته های ائوزینوفیل و بازوفیل، فقط ژن های غیر یکسان روشن هستند و بیان می شوند.
- در یاخته های نوتروفیل و لنفوسیت های T کشته، مجموعه ژن های متفاوتی وجود دارد.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

۸ - پاسخ: گزینه (۳)

ترجمه زیستی صورت سوال به **تنظیم بیان ژن در جانداران و مفاهیم آن** اشاره دارد.

نکته: در هر یاخته تنها تعدادی از ژن ها فعال و سایر ژن ها غیرفعال هستند. (به دلیل تنظیم بیان ژن)

نکته مهم: محصول ژن، رنا و پروتئین است. بنابراین، **تغییر** در فعالیت ژن ها، **بر ساخت این محصولات نیز اثر می گذارد.**

مورد اول - **درست:** تنظیم بیان ژن فرایندی **بسیار دقیق و پیچیده** است و موجب می شود تا بیان شدن (روشن) برخی از ژن ها و غیرفعال (خاموش) شدن گروهی از ژن های دیگر در شرایطی (دیپاندز=خروج از خون و ورود به بافت) منجر به ایجاد یاخته های مختلفی (شامل ماکروفاژ و یاخته دندربی) از مونوسیت ها شوند.

مورد دوم - **درست:** پروتئین می تواند دارای یک یا چند رشته پلی پپتیدی باشد، از آنجای که در یاخته های یوکاریوتی، هر ژن mRNA ساز، یک رشته پلی پپتیدی ایجاد می کند، پروتئین های دارای بیش از یک رشته پلی پپتیدی (دارای ساختار چهارم) حاصل بیان بیش از یک ژن می باشند.

پس می توان گفت در گویچه های قرمز (هموگلوبین = دارای ۴ رشته پلی پپتیدی) و گروهی از لنفوسیت ها (گیرنده آنتی ژنی = بیش از یک رشته)، تولید یک پروتئین می تواند حاصل بیان بیش از یک ژن باشد.

طرح بگوید: در همه جانداران هر ژن mRNA ساز، یک نوع رشته پلی پپتیدی ایجاد می کند؟ **غلطه:** در باکتری ها، رنای پیک چند ژنی داریم که بیش از یک نوع رشته پلی پپتیدی را ایجاد می کند. لیموترش دات کام

مورد سوم - **نادرست:** در یاخته های بنیادی میلوئیدی و یا هر یاخته زنده و فعال دیگر بدن، هر ژن رمز کننده پروتئین از طریق تولید یک رشته پلی پپتیدی تأثیر خود را اعمال می کند. دقت کنید که رنای حاصل از برخی ژن ها مثل ژن های سازنده rRNA و tRNA، هرگز ترجمه نمی شوند و تأثیر خود را با تولید یک رشته پلی پپتیدی اعمال نمی کنند.

تنگر: محصول و فرآورده ژن، رنا و پروتئین است، در **برخی از** ژن ها (ژن های سازنده rRNA و tRNA) محصول فقط از جنس رنا بوده و پروتئینی تولید نمی شود.

مورد چهارم - **درست:** محصول بعضی از ژن های موجود در یاخته های بنیادی لنفوییدی و مگاکاریوسیت ها و ... **یکسان** است. مثلاً **محصول ژن - های آنزیم های تنفس یاخته ای (گلیکولیز)، آنزیم های رونویسی کننده، آنزیم های شرکت کننده در همانندسازی و ...**

مورد پنجم - **نادرست:** در یاخته های ائوزینوفیل و بازوفیل و سایر یاخته های هسته دار بدن، ژن های غیر یکسان و یکسانی روشن هستند و بیان می شوند.

مورد ششم - **نادرست:** همه یاخته های پیکری بدن از تقسیم **میتوز** یاخته تخم (دارای ۴۶ کروموزوم هسته ای) منشأ می گیرند. یاخته های حاصل، از نظر فام تنی (کروموزومی) و ژن ها یکسان اند. پس در یاخته های نوتروفیل و لنفوسیت های T کشته، مجموعه ژن های مشابهی (نه به متفاوتی) وجود دارند.

- ۹- تنظیم بیان ژن در گروهی از جانداران نسبت به بقیه پیچیده‌تر است و می‌تواند در مراحل بیشتری انجام شود. یاخته این گروه از جانداران به وسیله غشاها به بخش‌های مختلفی تقسیم شده‌اند. در همه جانداران، رونویسی با پیوستن رنابسپاراز به راه‌انداز آغاز می‌شود، در گروهی از جانداران رنابسپاراز هیچگاه نمی‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند، چند مورد از اتفاقات زیر به منظور رونویسی از ژن در آن‌ها رخ نمی‌دهد؟
- الف - فقط گروهی از عوامل رونویسی با اتصال به نواحی خاصی از راه‌انداز، رنابسپاراز را به محل راه‌انداز هدایت می‌کنند.
- ب - هر یک از عوامل رونویسی که به رنابسپاراز اتصال می‌یابد همواره در افزایش سرعت و مقدار رونویسی ژن مؤثر است.
- ج - گروهی از عوامل رونویسی با پیوستن به توالی افزایشدهنده و ایجاد خمیدگی در دنا، در کنار سایر عوامل رونویسی قرار می‌گیرند.
- د - در اثر عواملی تمایل پیوستن گروهی از عوامل رونویسی به راه‌انداز تغییر می‌کند و در آینده مقدار رونویسی ژن تغییر می‌یابد.
- ه - به دنبال اتصال پروتئین فعال کننده به جایگاه خود، RNA پلیمراز به سمت توالی خاصی از دنا هدایت می‌شود.
- (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴) ۵

۹- پاسخ: گزینه (۱)

ترجمه زیستی صورت سوال به **تنظیم بیان ژن در یوکاریوتها** اشاره دارد.

یاخته‌های یوکاریوتی به وسیله غشاها به بخش‌های مختلفی تقسیم شده‌اند. بنابراین، برای آن‌که یاخته نسبت به یک ماده واکنش نشان دهد، آن ماده باید به طریقی از غشاها عبور کند و ژن‌ها را تحت تأثیر قرار دهد.

در یاخته‌های یوکاریوتی، **بیشتر** ژن‌ها در هسته (در دنا **خطی**) و **برخی** در راکیزه‌ها و دیسه‌ها (درون دنا **حلقوی**) قرار دارند. در هر یک از این محل‌ها، یاخته می‌تواند بر بیان ژن نظارت داشته باشد. بنابراین تنظیم بیان ژن می‌تواند در **مراحل متعددی** انجام شود.

در یوکاریوت‌ها رنابسپاراز هیچگاه **نمی‌تواند** به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند و برای پیوستن به آن نیازمند **پروتئین‌های عوامل رونویسی** است. **نکته:** عوامل رونویسی از جنس پروتئین بوده که توسط ریبوزوم آزاد در سیتوپلاسم ساخته شده‌اند و در هسته فعالیت می‌کنند. در یاخته یوکاریوتی هسته‌دار انواعی از عوامل رونویسی وجود دارند. باکتری عوامل رونویسی و هیستون ندارد.

الف - **درست** - **گروهی از عوامل رونویسی** با اتصال به **نواحی خاصی** از راه‌انداز (نه تمام توالی آن)، رنابسپاراز را به محل راه‌انداز هدایت می‌کنند.

ب - **نادرست** - **هر یک از عوامل رونویسی** که به رنابسپاراز اتصال می‌یابد، می‌تواند در **افزایش یا کاهش** سرعت و مقدار رونویسی ژن مؤثر باشد.

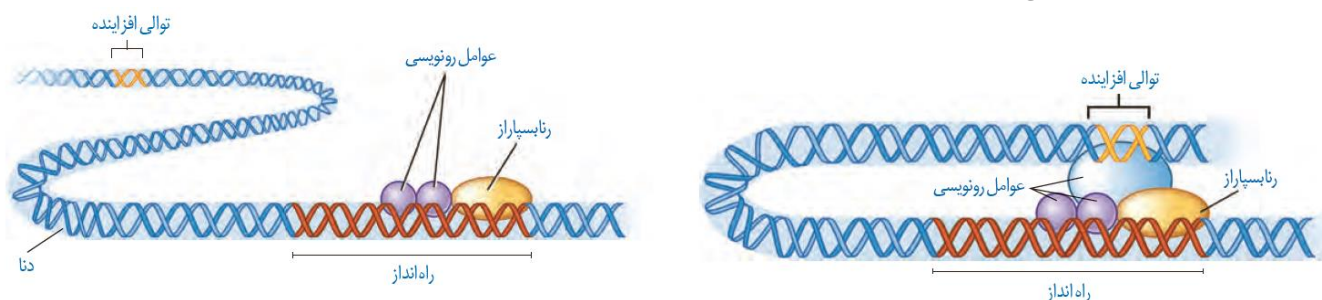
توجه: **کنار هم قرارگیری** عوامل رونویسی که به رنابسپاراز اتصال می‌یابند، می‌تواند سرعت رونویسی را **افزایش** دهد.

ج - **درست** - گروهی از عوامل رونویسی با پیوستن به توالی افزایشدهنده و **ایجاد خمیدگی در دنا**، در کنار سایر عوامل رونویسی قرار می‌گیرند.

تذکر: توالی‌های افزایشدهنده **متفاوت** از راه‌انداز هستند و ممکن است در فاصله **دوری** از ژن قرار داشته باشند.

د - **درست** - در اثر عواملی تمایل پیوستن **گروهی از عوامل رونویسی** به راه‌انداز تغییر می‌کند و در آینده مقدار رونویسی ژن **تغییر** می‌یابد.

ه - **نادرست** - در یاخته یوکاریوتی ← اپراتور، پروتئین مهارکننده و پروتئین فعال کننده وجود ندارد.

۱۰- چند مورد برای تکمیل متن زیر نامناسب است؟

- طی فرایندهایی که تعیین می‌کنند در چه هنگام، به چه مقدار و کدام ژن‌ها بیان شوند و یا بیان نشوند (تنظیم بیان ژن) در گروهی از جانداران که رنابسپاراز به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند، ممکن است
- الف - می‌تواند - یاخته با تغییر در پایداری (طول عمر) رنا یا پروتئین، فعالیت ژن را تنظیم نماید.
- ب - می‌تواند - علاوه بر راه‌انداز توالی‌های دیگری از دنا (DNA) هم در رونویسی دخالت داشته باشند.
- ج - هیچگاه نمی‌تواند - توالی افزایشدهنده با ایجاد خمیدگی در ساختار دنا سبب اتصال رنابسپاراز به انواعی از عوامل رونویسی شود.
- د - در مواردی می‌تواند - به دنبال جدا شدن هیستون‌ها از دنا، در آینده به کمک هلیکاز مارپیچ دنا و دو رشته آن باز شود.
- ه - نمی‌تواند - پس از رونویسی با فعالیت بعضی رناهای کوچک عمل ترجمه متوقف و رنای پیک ساخته شده پس از مدتی تجزیه شود.
- و - نمی‌تواند - پیش از رونویسی دسترسی رنابسپاراز به ژن مورد نظر با تغییر در میزان فشردگی کروموزوم در بخش‌های خاصی، تنظیم شود.
- (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴) ۵

۱۰- پاسخ: گزینه (۲)

ترجمه زیستی صورت سوال، گزینه‌ها یا به ویژگی یوکاریوت یا به ویژگی پروکاریوت اشاره دارند:

جاندارانی که رنابسپاراز می‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند: پروکاریوت (باکتری)

جاندارانی که رنابسپاراز هیچگاه نمی‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند: یوکاریوت

جاندارانی که RNA پلیمرز در مواردی می‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند: پروکاریوت (باکتری)

جاندارانی که RNA پلیمرز در مواردی نمی‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند: پروکاریوت (باکتری)

الف - درست: منظور پروکاریوت است، در طی تنظیم بیان ژن همه جانداران، یاخته می‌تواند با تغییر در پایداری (طول عمر) رنا یا پروتئین، فعالیت ژن را تنظیم نماید.

ب - درست: منظور پروکاریوت است، در تنظیم مثبت، جایگاه اتصال فعال‌کننده، ژن سازنده پروتئین فعال‌کننده و در تنظیم منفی، ژن رمزکننده مهارکننده با تولید پروتئین مهارکننده، اپراتور، در تنظیم بیان ژن نقش دارند، پس می‌توان گفت در پروکاریوت‌ها علاوه بر راه‌انداز توالی‌های دیگری از دنا (DNA) هم در رونویسی دخالت داشته باشند.

تکه: در یوکاریوت‌ها علاوه بر راه‌انداز توالی‌های دیگری از دنا (مانند توالی افزایشدهنده) در رونویسی دخالت دارند.

تکه: در باکتری و یوکاریوت‌ها (در همه جانداران)، علاوه بر راه‌انداز توالی‌های دیگری از دنا در رونویسی و تنظیم بیان ژن نقش دارند.

ج - نادرست: منظور یوکاریوت است، در یوکاریوت‌ها ممکن است عوامل رونویسی دیگری به بخش‌های خاصی از دنا به نام توالی افزایشدهنده متصل شوند. با پیوستن این عوامل رونویسی به توالی افزایشدهنده و با ایجاد خمیدگی در دنا، عوامل رونویسی در کنار هم قرار می‌گیرند. (دقت کنید عامل ایجاد خمیدگی در دنا، عوامل رونویسی هستند، نه توالی افزایشدهنده)

طرح بگوید: توالی افزایشدهنده به طور مستقیم با تأثیر بر راه‌انداز، عمل رونویسی را تقویت می‌کند؟ غلط، به طور غیرمستقیم بر راه‌انداز موثر و فعالیت رونویسی را تقویت می‌کند.

توجه: ابر تست تستی است که درون خود مطالب گسترده‌ای جای داده است و معیار سنجش نیست!

لطفاً زمان‌دار نزنید فقط به روشی که بهتون آموزش خواهیم داد بزنید.

برای دیدن آموزش چگونگی استفاده از ابر تست به پیج اینستاگرام استاد شاکری سر بزنید، @mohamad.shakeri.official

حتماً پروژه وینار ۴ ثانیه را بین کنکور و متحول می‌کنه، www.limootoorsh.com

د - نادرست: منظور پروکاریوت است، در باکتری‌ها هیستون وجود ندارد.

ه - درست: منظور یوکاریوت است، در یوکاریوت‌ها تنظیم بیان ژن می‌تواند پیش از رونویسی یا پس از آن هم انجام شود. با فعالیت بعضی رناهای کوچک عمل ترجمه متوقف و رنای پیک ساخته شده پس از مدتی تجزیه می‌شود.

و - درست: منظور یوکاریوت است، در یوکاریوت‌ها یکی از روش‌های تنظیم بیان ژن در سطح فام‌تنی است. به طور معمول بخش‌های فشرده فام‌تن کمتر در دسترس رنابسپارازها قرار می‌گیرند بنابراین یاخته می‌تواند با تغییر در میزان فشرده‌گی فام‌تن در بخش‌های خاصی، دسترسی رنابسپاراز را به ژن مورد نظر تنظیم کند. (تنظیم بیان ژن قبل از رونویسی)

تکه: از روش‌های دیگر تنظیم بیان ژن طول عمر رنای پیک است. افزایش طول عمر رنای پیک موجب افزایش محصول می‌شود. این فرایندها در میزان پروتئین‌سازی مؤثر خواهند بود. (تنظیم بیان ژن بعد از رونویسی) شیوه‌های دیگری نیز در تنظیم بیان ژن مؤثرند که نحوه عمل بسیاری از آن‌ها ناشناخته است.